

Kinh thánh cho trẻ em
Tặng phẩm

Bốn mươi
năm

Tác giả: Edward Hughes

Người Chú thích: Janie Forest; Alastair
Paterson

Người sắp xếp: Lyn Doerksen

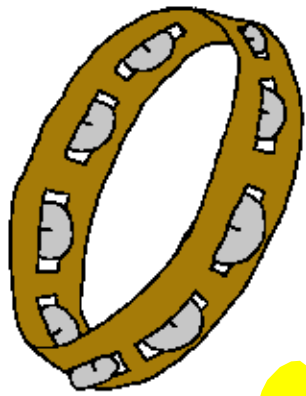
Người dịch: Tâm Tổng

Nhà sản xuất: Bible for Children
www.M1914.org

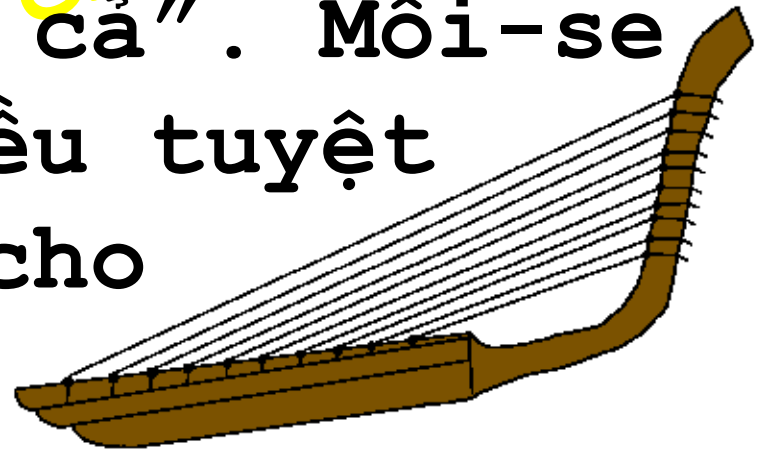
©2021 Bible for Children, Inc.

Giấy phép: Bạn có quyền sao chép hay
xuất bản truyện này miễn là bạn không
sử dụng vào mục đích thương mại.

Khi Chúa giải cứu
dân Y-sơ-ra-ên khỏi xứ
Ai-cập, Môi-se dẫn dắt
dân Y-sơ-ra-ên thờ phượng Chúa.
Ông đã hát bài hát ca ngợi
Chúa. "Tôi sẽ ca ngợi Chúa vì
Ngài vô cùng cao cả". Môi-se
ngợi ca những điều tuyệt
vời Chúa đã làm cho
dân Y-sơ-ra-ên.

Sau ba ngày ở sa mạc,
người dân khát nước
đã tìm thấy giếng.
Nhưng họ không

thể uống nước
đắng.

Dân chúng than phiền
thay vì cầu nguyện.
Chúa rất tốt bụng.
Ngài đã làm nước

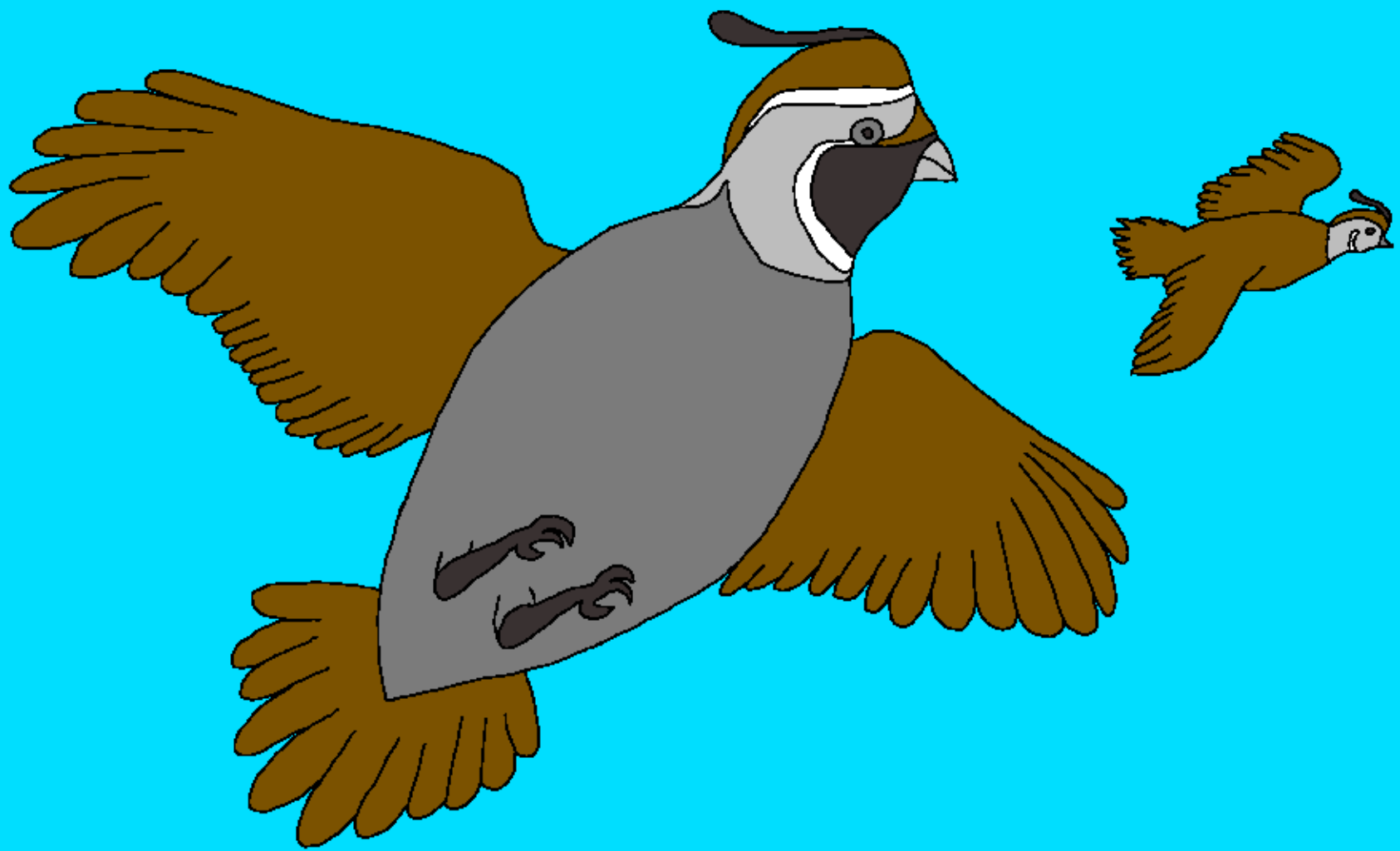
ngọt cho dân
chúng.

Dường như rằng dân chúng than phiền đủ thứ. Họ khóc than: “Ở Ai-cập chúng tôi có lương thực. Nhưng chúng tôi chết đói ở sa mạc”.

Đêm hôm đó, Chúa đã đem chim
cút đến. Dân chúng bắt chim cút
rất dễ.

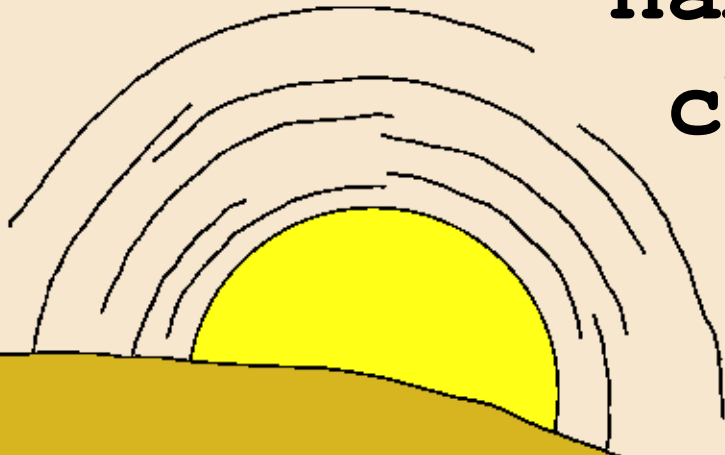

Ngày hôm sau, Chúa đem bánh
Ma-na đến cho dân
chúng. Đó là một
loại bánh có

hương vị
giống như
bánh xốp
mật ong.

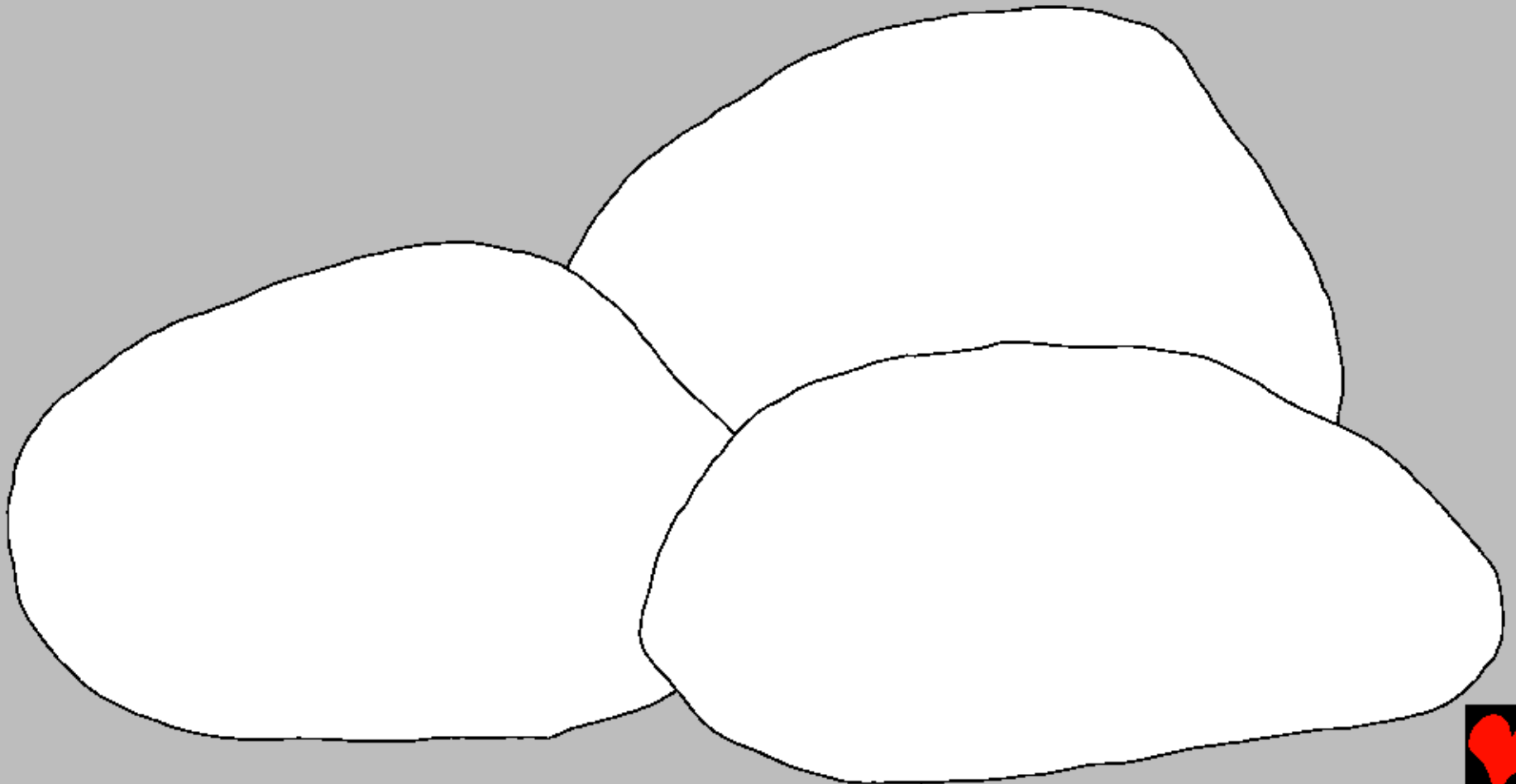
Vào mỗi buổi sáng, bánh ma-na
nằm sẵn trên đường
cho dân chúng thu
lượm. Chúa đã

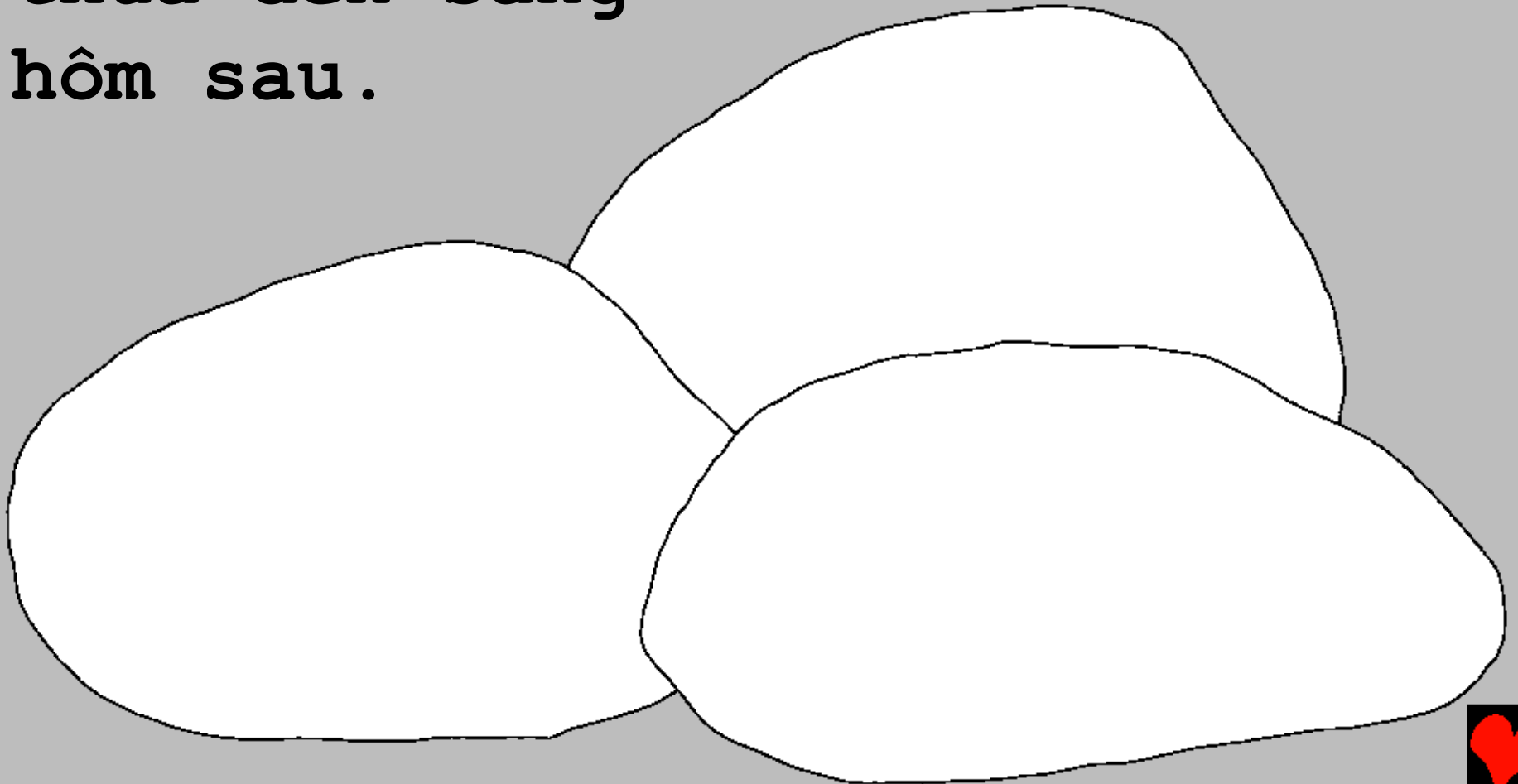
ban thức ăn
cho dân Ngài
ở sa mạc
như vậy.

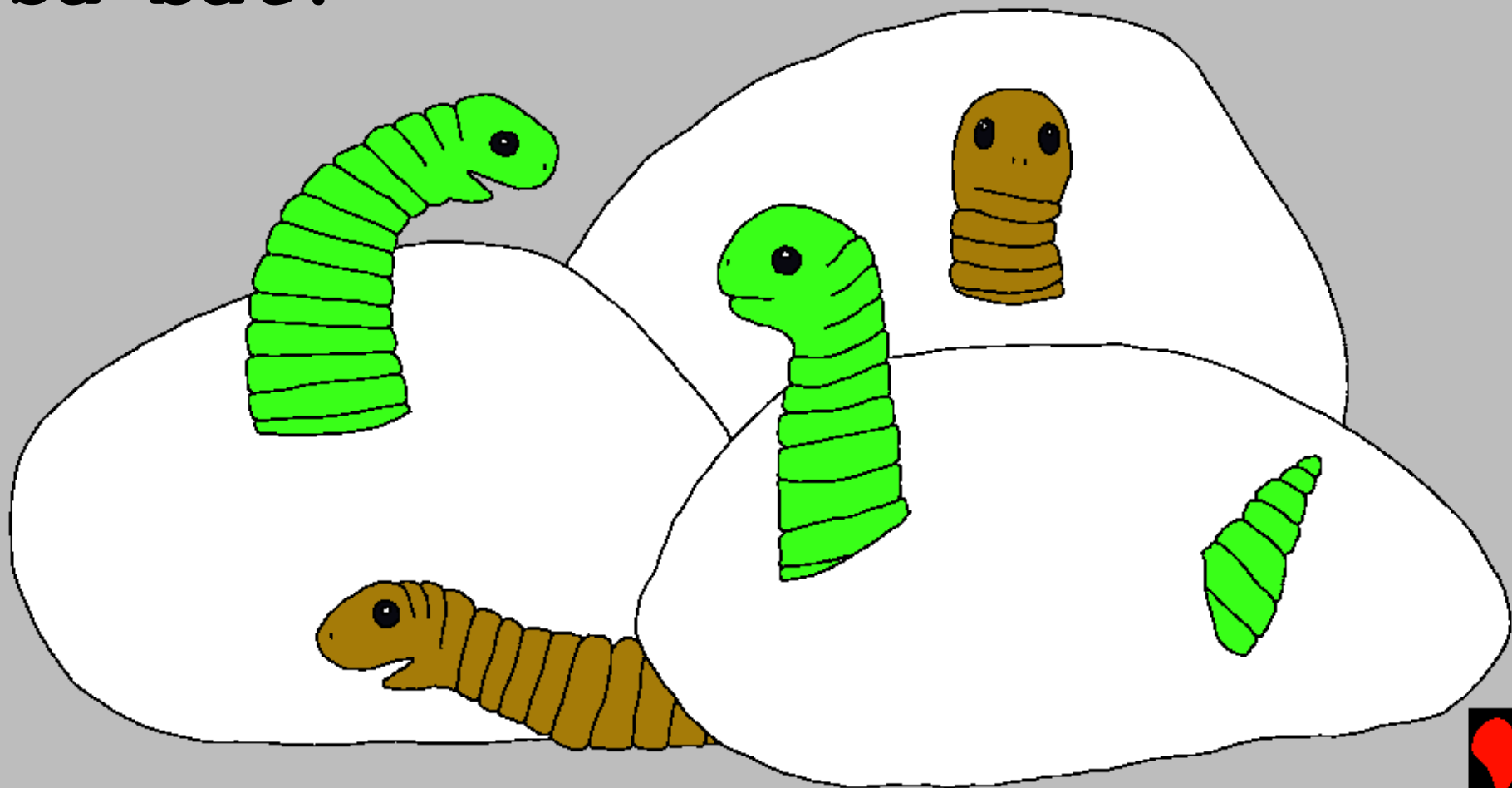
Dân chúng tin Chúa hơn mỗi ngày
vì lương thực mới.

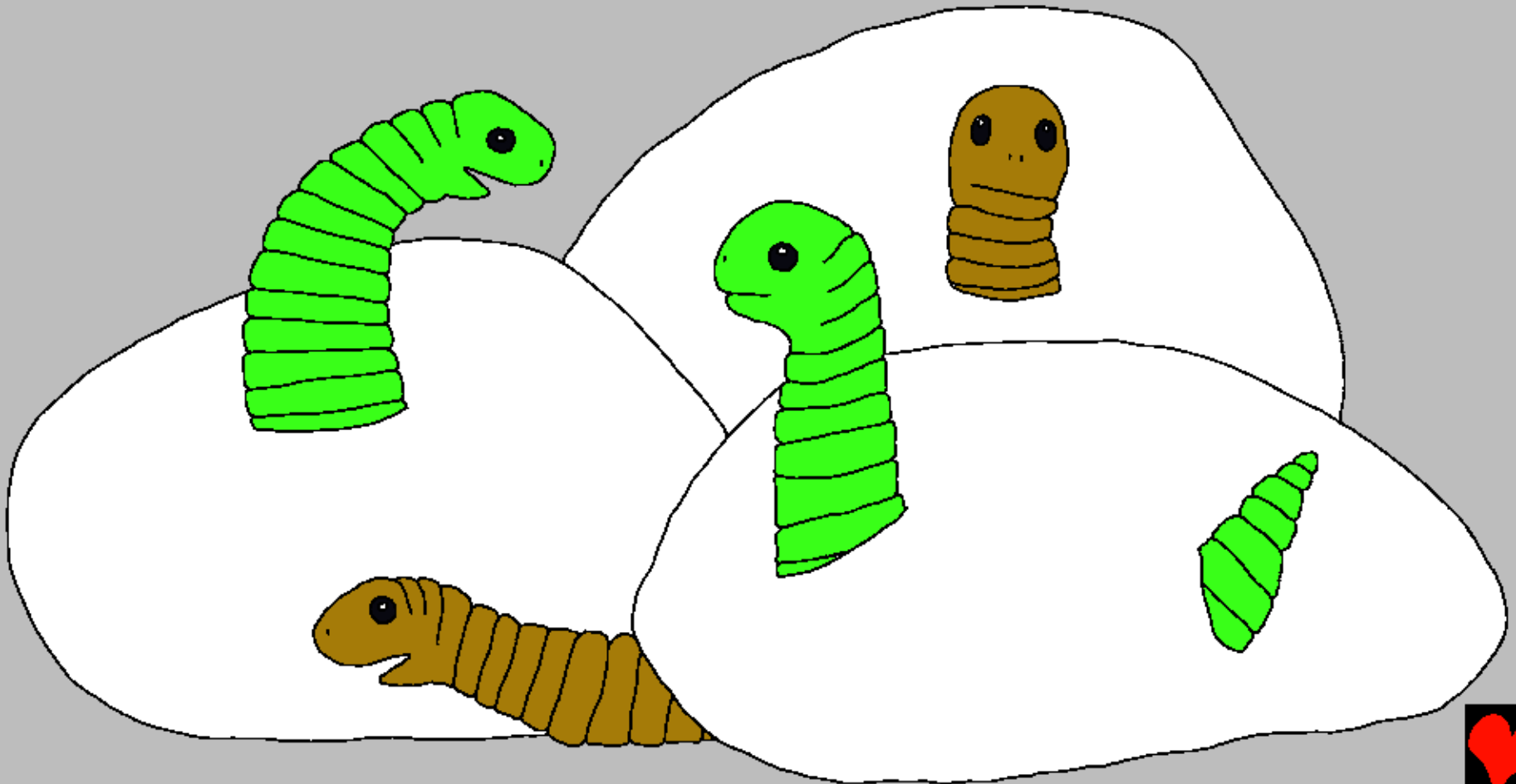
Nhưng một số người thu lượm
quá nhiều bánh man-na, thậm chí
Chúa phán bánh sẽ hỏng nếu để
thừa đến sáng
hôm sau.

Chỉ cần lượng đủ cho nhu cầu của
mình, bánh man-na của ngày hôm
qua đầy dòi ngoại trừ ngày
Sa-bát.

Vào ngày thứ bảy đặc biệt đó,
dân chúng nghỉ ngơi và ăn bánh
của ngày hôm qua.

Chúa chăm sóc dân
Y-sơ-ra-ên khi ở
sa mạc. Chúa
ban cho họ
thức ăn
và nước
uống -

và
bảo vệ
họ khỏi
kẻ thù.

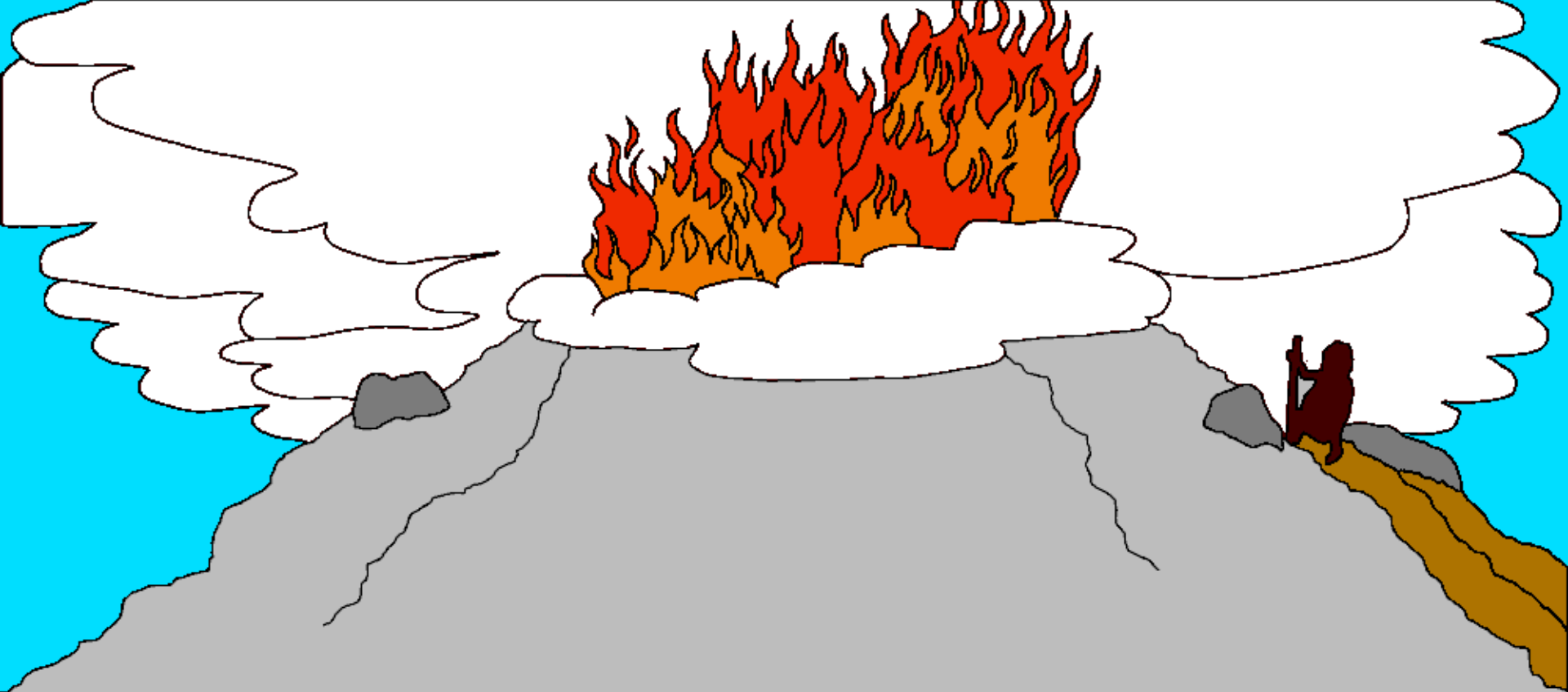

Khi người A-ma-léc
đến tấn công,
dân Y-sa-rơ-ên
chiến thắng
mỗi khi
Môi-se
giơ cao
cây

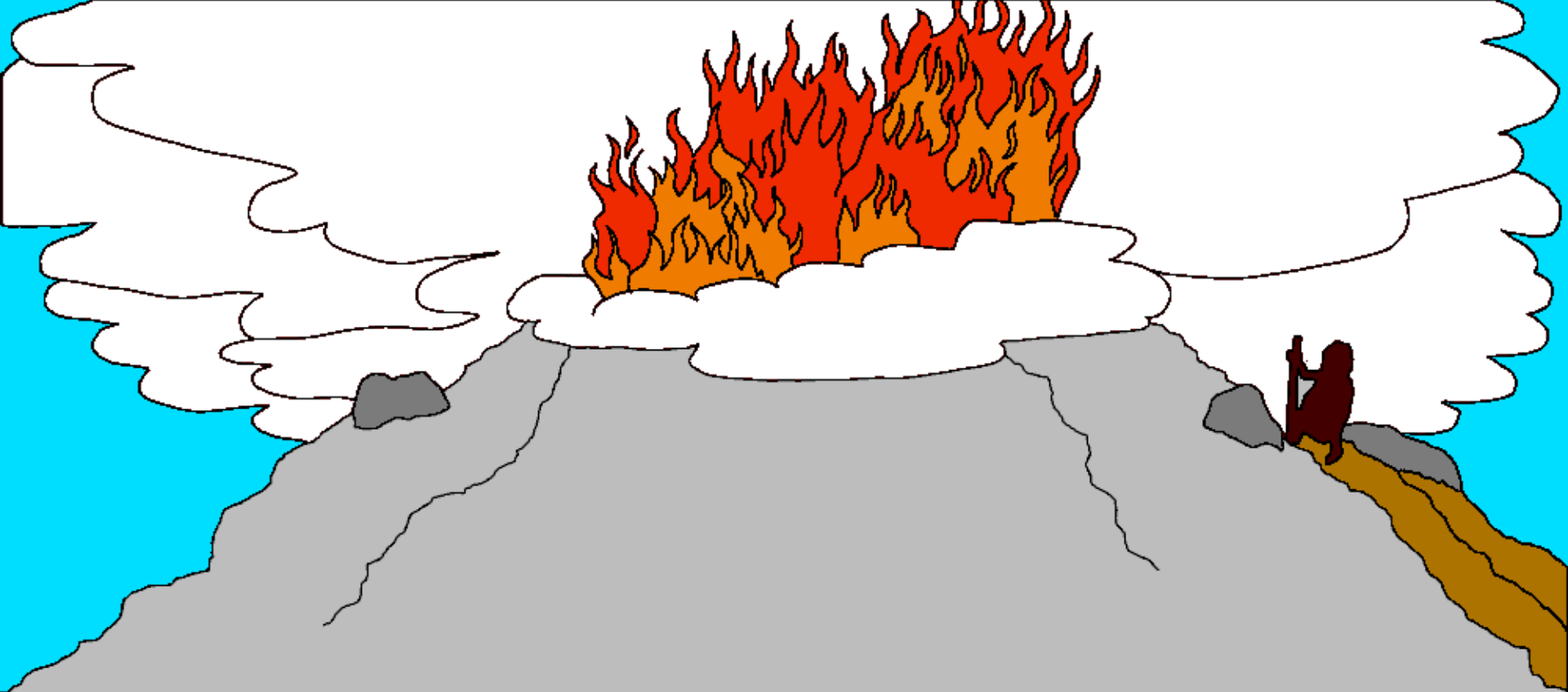
gậy của
Đức Chúa
Trời.

Chúa phán cùng dân Y-sơ-ra-ên,
“Nếu các con vâng theo lệnh
ta, các con sẽ là con
dân đặc biệt của Ta”.

Dân chúng bảo Môi-se “Chúng tôi sẽ làm những gì Chúa phán”. Họ đến chân núi Si-nai và chờ đợi trong khi Môi-se đi gặp Chúa.

Mô-i-se ở
cùng Chúa
trên
ngọn núi
trong bốn
mươi
ngày.
Chúa viết
mười điều
răn trên
hai miếng
đá.

Chúa bảo
Môi-se
đây
là cách
Chúa muốn
con dân
mình sống
theo.

1. "Ngoài
Ta ra, các
người không
được thờ các
thần khác."

2. "Không
được làm cho
mình tượng
theo hình

dạng của
bất kỳ vật
gì trên mặt
đất hay ở
dưới nước
hoặc không
được sấp mình
thờ phượng
các tượng
ấy."

3. “Không
được dùng
tên Chúa
một cách
thiếu tôn
kính.”

4. “Phải
nhớ ngày
Sa-bát và
giữ làm
ngày thánh.”

5. “Phải
hiếu kính
cha mẹ.”

6. “Không
được giết
người.”

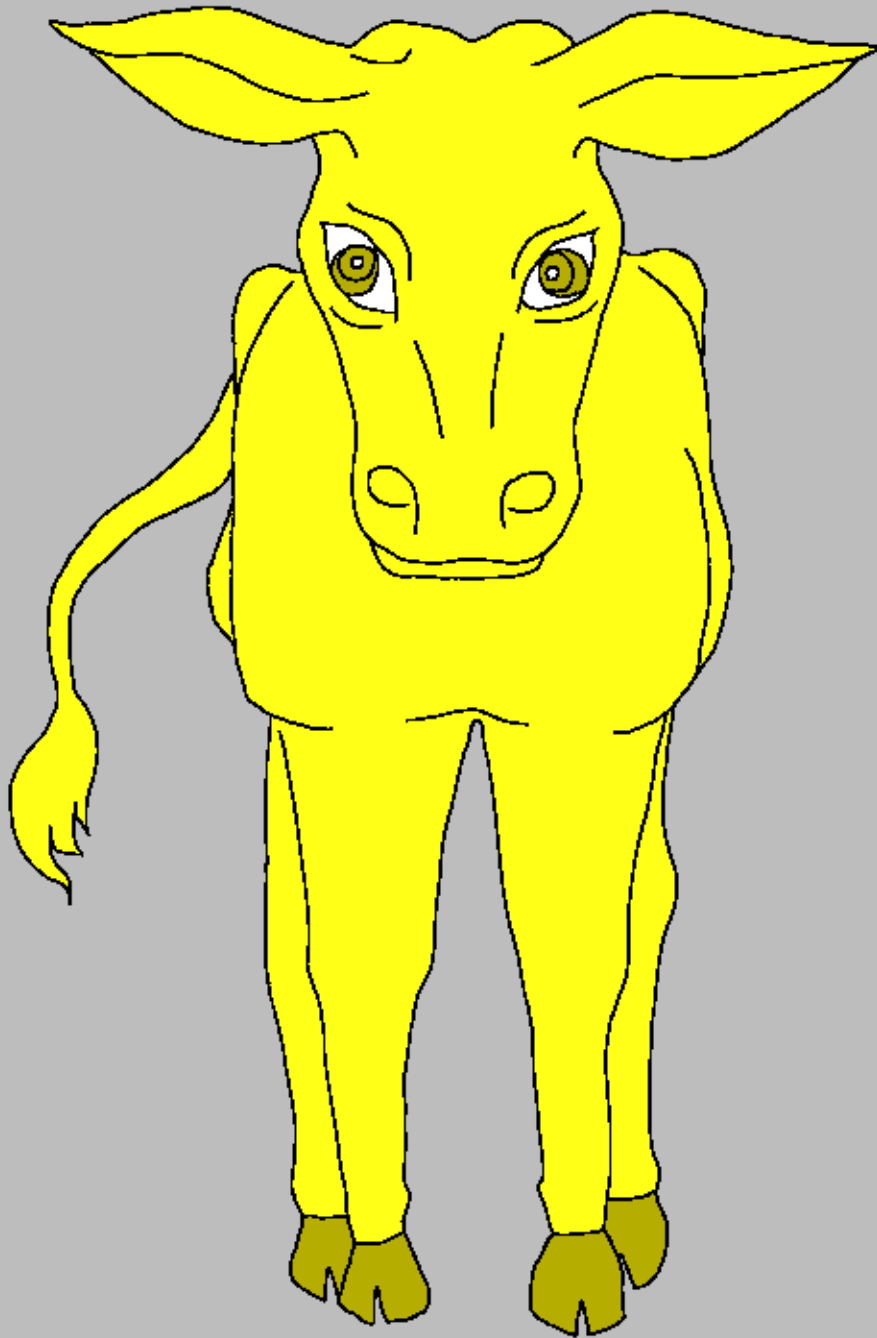
7. “Không
được tà dâm.”

8. “Không
được trộm
cắp.”

9. “Không
được nói
đối.”

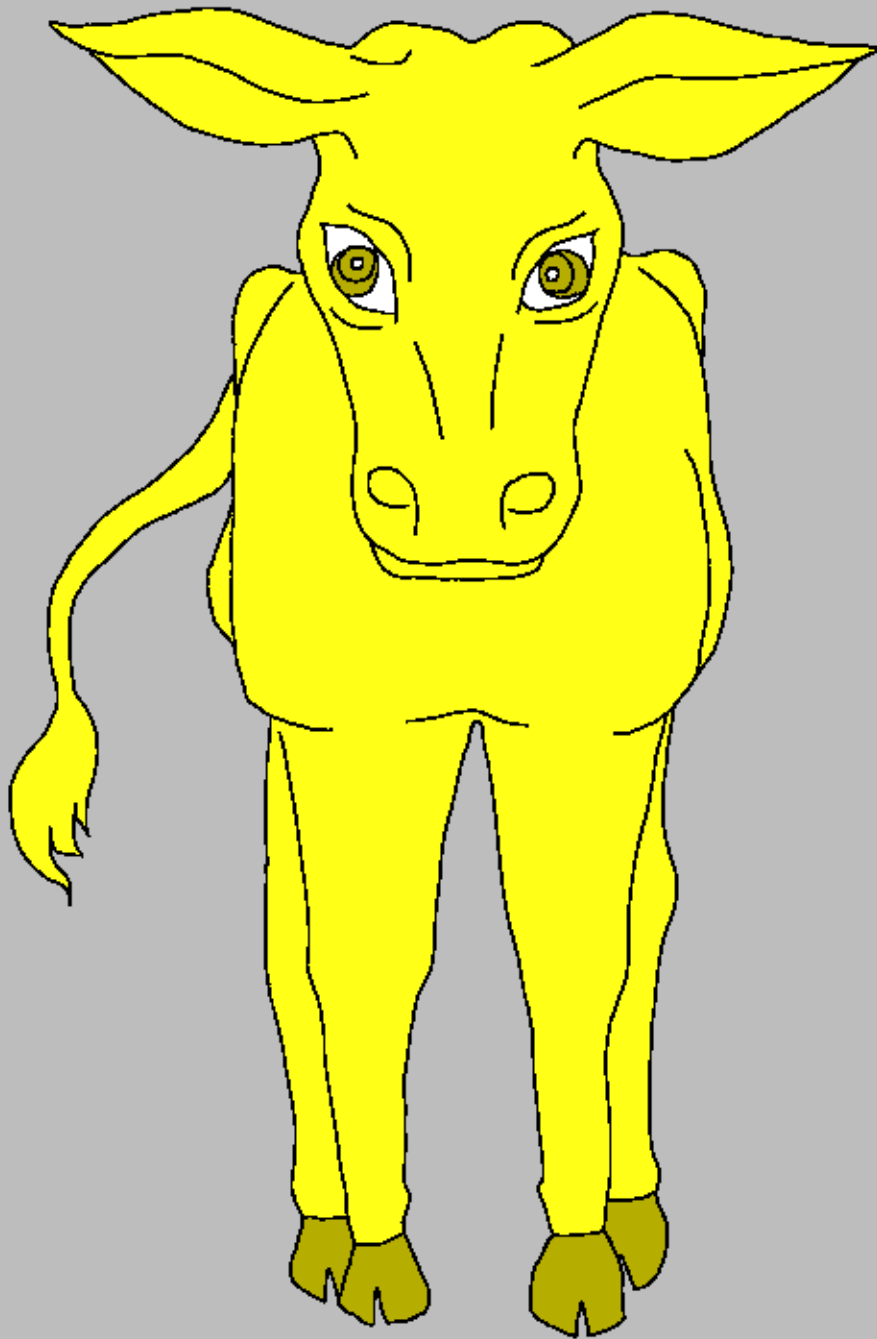
10.
“Không
được tham
lam.”

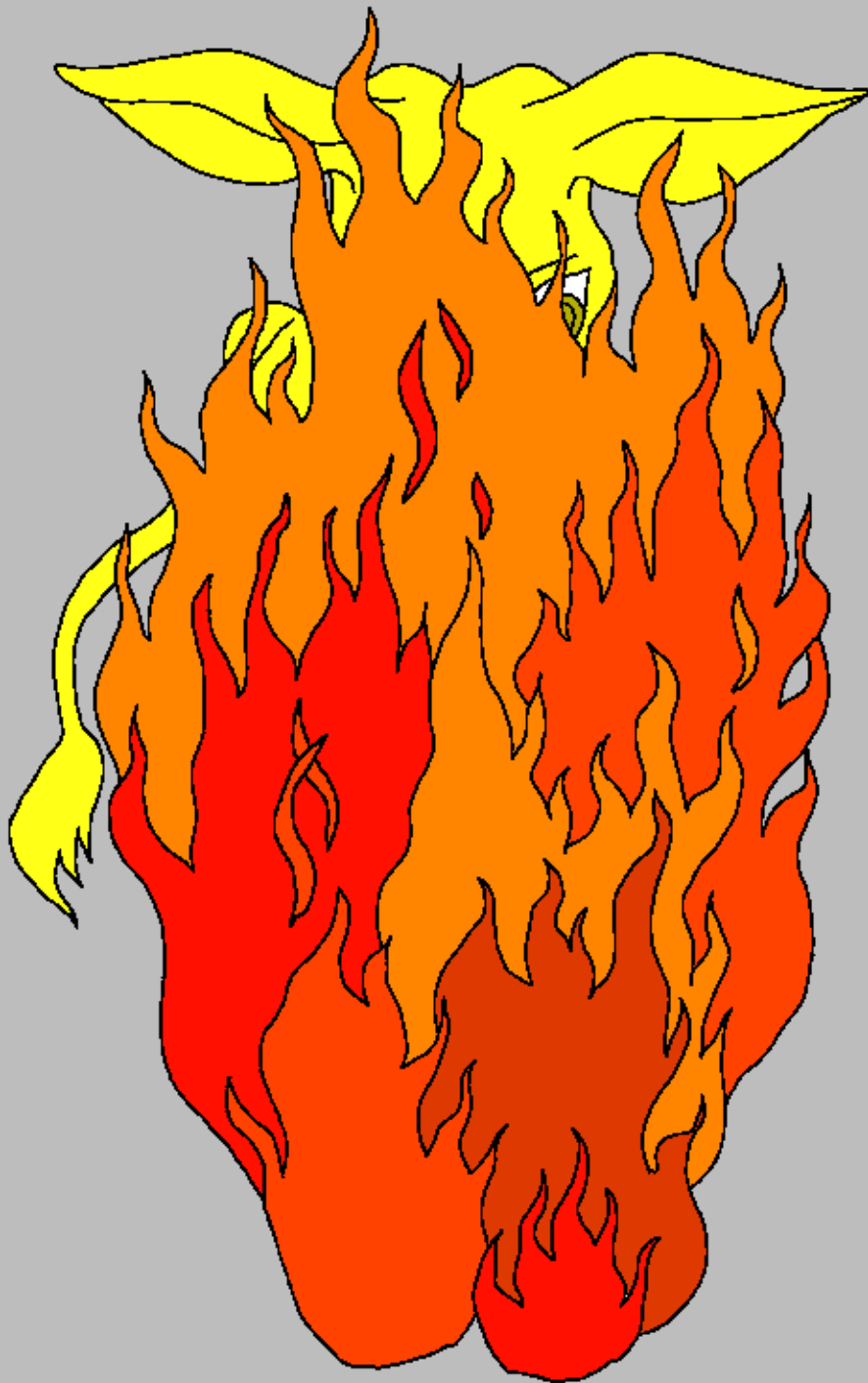
Trong lúc
Môi-se ở cùng
Chúa trên núi
Si-nai, dân
Y-sơ-ra-ên đã
làm một điều
tồi tệ.

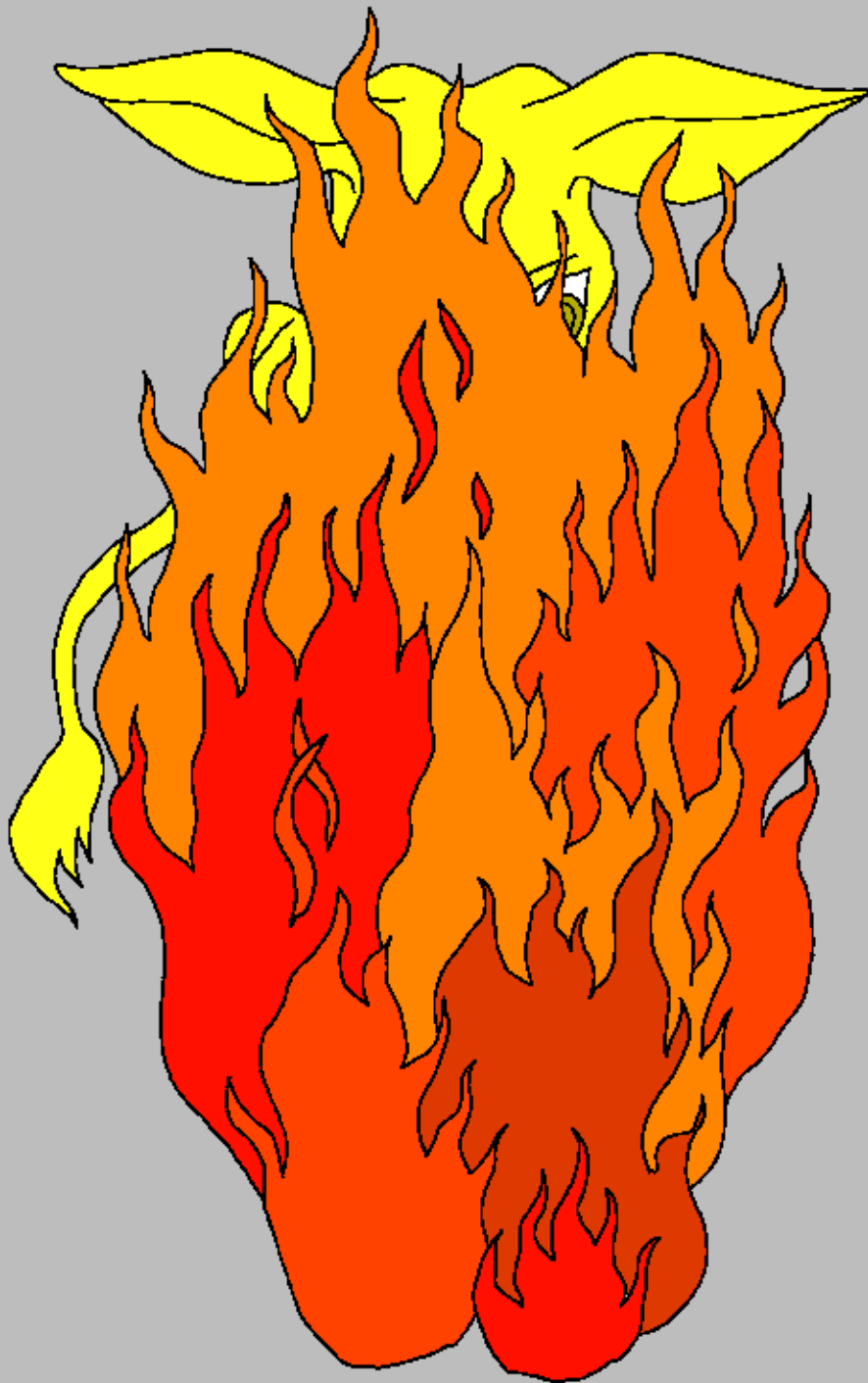
Họ đã đề nghị
A-rôn làm một
con bò con màu
vàng và họ đã
thờ phượng con
bò thay vì thờ
phượng Chúa.
Chúa giận dữ
và Môi-se cũng
vậy.

Khi Môi-se
nhìn thấy
con bò và
nhìn thấy
mọi người
đang nhảy
múa, ông ném
hai tảng đá
xuống đất.

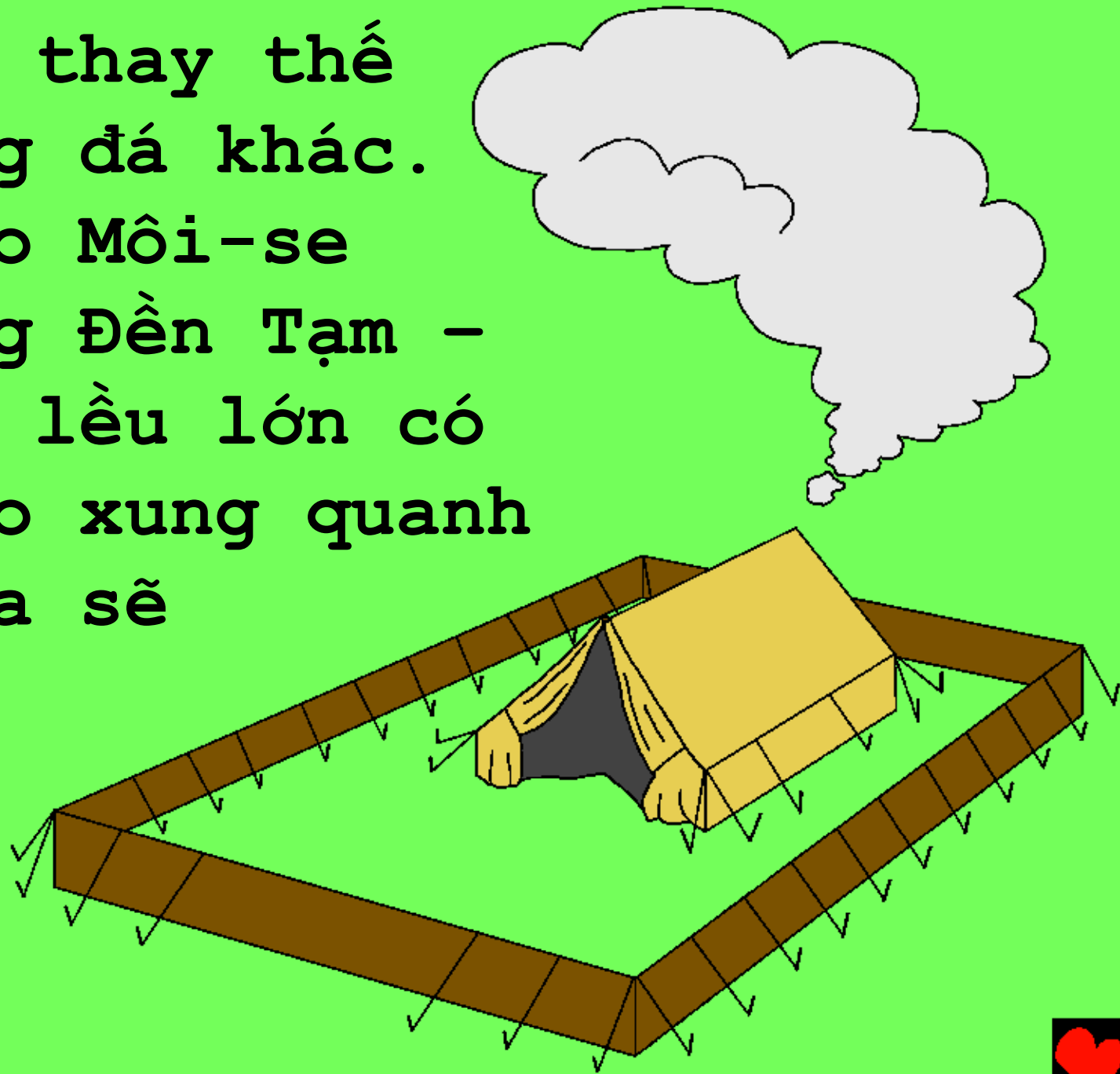

Mô-i-se phá
hủy tượng bò
trong giân
giữ. Ông ta
giết những
kẻ độc ác đã
thờ phượng
con bò con.

Chúa đã thay thế
hai bảng đá khác.
Chúa bảo Môi-se
xây dựng Đền Tạm -
một cái lều lớn có
hàng rào xung quanh
nơi Chúa sẽ
ở cùng
dân
Ngài.

Họ sẽ thờ
phượng Chúa
ở đó. Trụ mây
và trụ lửa
là hai dấu hiệu
Chúa đang ở
cùng họ.

Khi họ đến gần xứ Ca-na-an,
Mô-se cho mười hai người đến
do thám vùng đất Chúa giao ước
cho dân Ngài. Tất cả do thám
đồng ý ...

... rằng vùng đất rất đẹp! Nhưng chỉ có hai người là Giô-suê và Ca-lép tin rằng họ có thể chinh phục vùng đất nhờ sự giúp đỡ của Chúa.

Mười tên do thám còn
lại sợ hãi người
dân hùng mạnh và
những tên
khổng lồ
đang ở

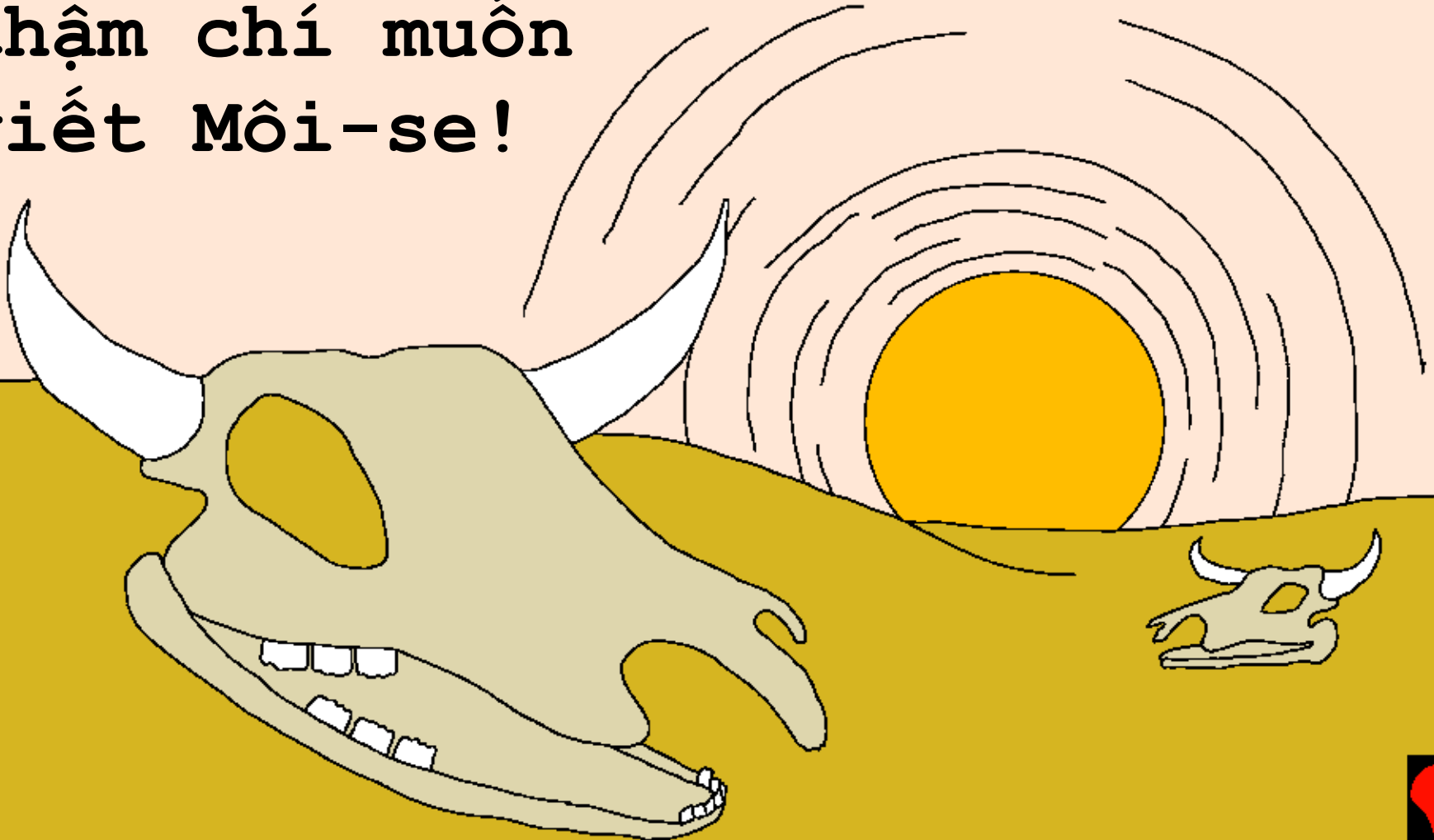
đó. Họ
lầm bầm "Chúng
ta không thể nào
có được đất đó".

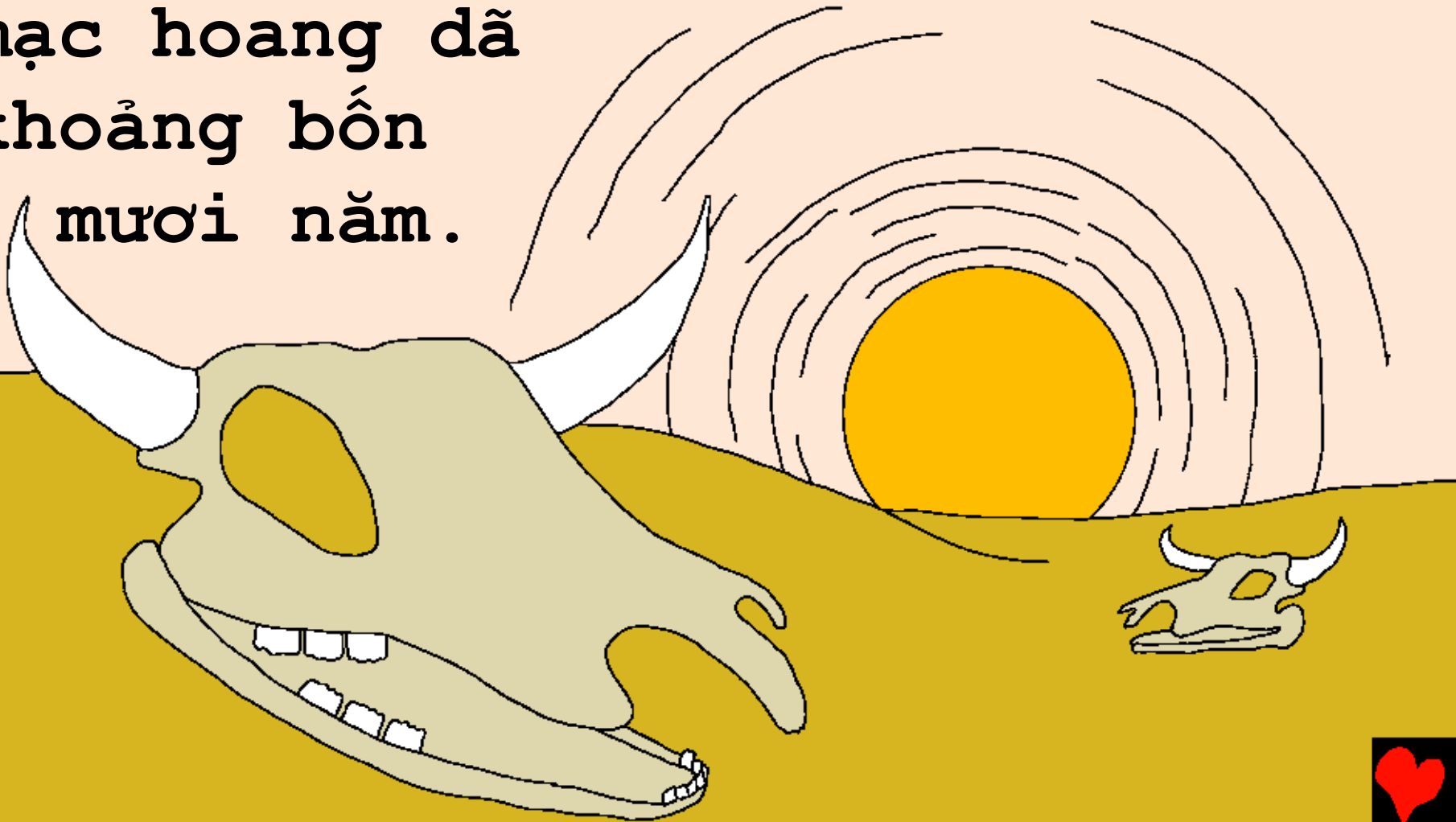
Họ đã quên mất
điều lớn lao mà
Chúa đã làm để
họ tự do
khỏi xưa
Ai-cập.

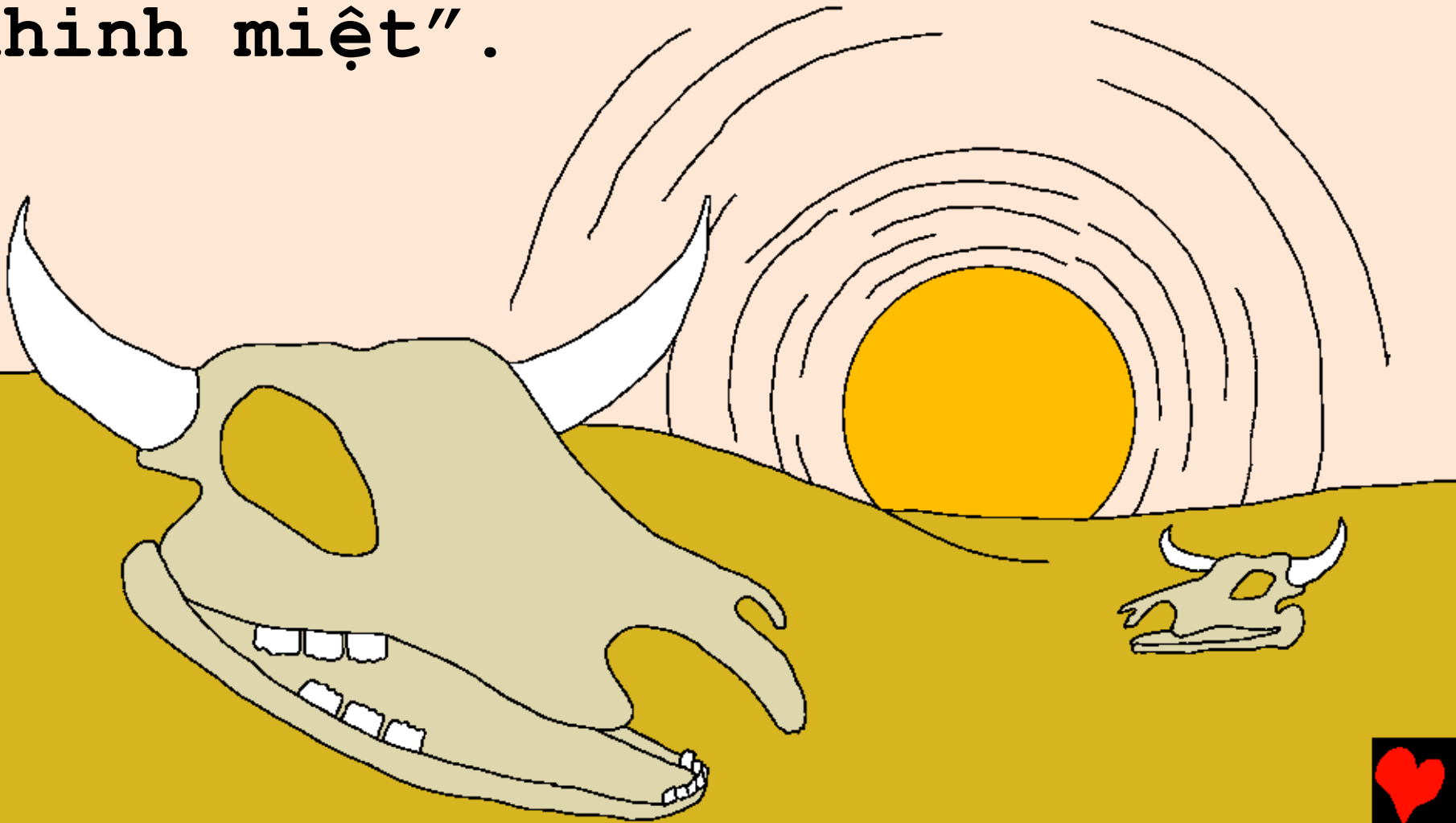
Dân chúng nghe theo mười người
do thám nghi ngờ. Họ khóc lóc
và chuẩn bị quay về Ai-cập. Họ
thậm chí muốn
giết Môi-se!

Chúa đã bảo toàn mạng sống của
Môi-se. Chúa phán cùng dân "Các
con sẽ đi lang thang trong sa
mạc hoang dã
khoảng bốn
mươi năm.

Chỉ có Ca-lép và Giô-suê và con của các con sẽ sống và hưởng chủ quyền vùng đất các con khinh miệt”.

Bốn mươi năm

Một câu chuyện về lời của Chúa,
được tìm thấy trong Kinh Thánh

Xuất Ê-díp-tô-ký chương 15
đến Dân-số ký chương 14

“Lời Chúa là lối đi ban cho sự sáng.”
Thi Thiên 119:130

Kết thúc

Câu chuyện trong kinh thánh cho chúng ta biết về Đức Chúa tuyệt vời đã tạo nên chúng ta và muốn chúng ta biết về Ngài.

Chúa biết chúng ta đã phạm phải những sai lầm mà Ngài cho đó là tội lỗi. Sự trừng phạt cho tội lỗi là cái chết, nhưng Chúa yêu chúng ta vô cùng. Ngài đã gửi con trai duy nhất của mình là Giê-su, chết trên thánh giá và chịu trừng phạt vì tội lỗi của chúng ta. Và rồi, Chúa Giê-su đã trở lại cuộc sống và về thiên đàng. Nếu bạn tin vào Chúa Giê-su và xin Ngài tha thứ cho tội lỗi của bạn, Ngài sẽ tha thứ! Ngài sẽ đến và sống trong bạn bây giờ, và bạn sẽ sống với Ngài mãi mãi.

Nếu bạn tin điều này là
có thật thì hãy nói với Đức Chúa rằng:
Kính thưa Chúa Giê-su, Tôi tin Ngài là
Đức Chúa trời, và là người đã chết vì
tội lỗi của tôi, và bây giờ Ngài đã sống
trở lại. Hãy bước vào cuộc sống của tôi
và hãy tha thứ cho tội lỗi của tôi, để
mà tôi có thể có một cuộc đời mới, và
một ngày nọ Tôi sẽ bên Ngài mãi mãi.
Hãy giúp tôi theo Ngài và sống vì
Ngài như con của Ngài. A-men.

Đọc kinh thánh và tâm sự với Chúa
mỗi ngày! Giảng 3:16

